

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.73/2000 privind Fondul pentru mediu

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.73/2000 privind Fondul pentru mediu**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.72 din 17.05.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Obiectul de reglementare al prezentului proiect îl constituie modificarea și completarea Legii nr.73/2000 privind Fondul pentru mediu, inițiatorii urmărind înlocuirea statutului actual de fond special, precum și sursele de acumulare ale acestuia.

Întrucât prin proiect se propune modificarea tuturor articolelor actualei reglementări, precum și completarea Legii nr.73/2000 cu articole noi, sugerăm să se analizeze dacă nu ar fi mai indicat să se procedeze la abrogarea actualului act normativ în domeniu și adoptarea unei noi reglementări.

2. În raport cu procedura de legiferare aleasă, respectiv cea prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituție, apreciem că este necesar ca în Nota de fundamentare să se precizeze explicit în ce constă urgența și situația excepțională care să motiveze această cale, în sensul principiilor statuate prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale, potrivit cărora ordonanța de urgență se legitimează pe **necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.**

Curtea Constituțională, reconfirmând această poziție de principiu, a statuat prin Decizia nr.15/2000 că motivele invocate într-o anumită situație nu justifică calea reglementării prin ordonanță de urgență dacă nu există **"elementele necesare definirii unui caz excepțional, în sensul constatării unui pericol public major și care să nu poată fi evitat decât pe calea emiterii unei ordonanțe de urgență"**.

În aceste condiții, se impune ca rațiunile care evocă urgența și necesitatea reglementării avute în vedere la elaborarea prezentului proiect să fie menționate și dezvoltate în Nota de fundamentare, astfel încât să capete semnificația pe care legiuitorul constituant o conferă "cazurilor excepționale", la care fac referire dispozițiile art.114 alin.(4) din Constituție.

3. Având în vedere că un act normativ se identifică prin titlu, dar și prin numărul și anul adoptării, sugerăm ca la art.I pct.2, textul alin.(1) al art.2, partea finală să fie reformulată astfel: " ... și ale Legii nr.72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare".

4. Pentru un spor de rigoare normativă este necesară completarea primului alineat al art.2 cu numărul Legii privind finanțele publice, respectiv nr.72/1996.

5. Deoarece în art.2 alin.(2) se prevede faptul că bugetul fondului se aprobă **ca anexă la bugetul autorității publice centrale** pentru protecția mediului, iar la art.3 alin.(1) faptul că gestionarea fondului revine Administrației Fondului pentru Mediu, instituție publică cu personalitate juridică sub **autoritatea** Ministerului Apelor și Protecției Mediului, semnalăm că nu se înțelege cine este ordonatorul principal de credite al respectivului fond. Sugerăm, de aceea, reformularea corespunzătoare a celor două texte.

Aceeași propunere de reformulare o reiterăm și pentru norma de la art.3 alin.(2) lit.(2).

6. La art.I pct.3, semnalăm că la numerotarea alineatelor, s-a produs o eroare în sensul că alin.(4) a fost numerotat alin.(3), iar alin.(5) cu alin.(4).

7. Având în vedere componența mixtă a comitetului de avizare, pentru o corectă aplicare a actului normativ, propunem ca în cuprinsul art.4 să fie inserată o normă care să prevadă expres dacă membrii comitetului primesc sau nu indemnizații pentru activitatea depusă în acest domeniu. În situația în care membrii comitetului primesc indemnizații, este necesar să se precizeze cuantumul acestora, precum și sursa de finanțare.

8. Întrucât Administrația Fondului, este instituție publică cu personalitate juridică, dispoziția de la art.4 alin.(3) lit.e) în conformitate cu care bugetul de venituri și cheltuieli precum și execuția bugetară se aprobă de către Comitetul de avizare este incorectă.

În funcție de decizia ce se va lua, ca urmare a propunerii formulate de noi la pct.6 din prezentul aviz, bugetul și execuția acestuia urmează să fie aprobate prin Hotărârea Guvernului sau prin lege, o dată cu aprobarea bugetului de stat.

9. Deoarece toate operațiunile financiare trebuie derulate prin trezorerie, propunem ca art.8 alin.(1) să fie reformulat astfel:

“Art.8. - (1) Operațiunile financiare ale Fondului pentru mediu se derulează prin unitățile trezoreriei statului”.

10. În cuprinsul părților dispozitive ale pct.9, 10 și 14 ale art.I este necesar să se insereze expresia “se modifică și”.

11. La pct.10 al art.I, având în vedere că enumerările se identifică prin utilizarea literelor alfabetului și nu prin cifre, propunem ca la art.9, cifrele cuprinse între paranteze să fie înlocuite cu litere.

12. La art.I pct.11 și 12, întrucât acestea se referă la introducerea art.9¹ și 9², propunem comasarea lor într-un singur punct, pct.11, care va avea următorul cuprins:

“11. După articolul 9 se introduc două noi articole, art.9¹ și 9², cu următorul cuprins”.

Pe cale de consecință, următoarele puncte ale art.I urmează să fie renumerotate în mod corespunzător.

13. La art.I pct.11, trimiterele de la alin.(1) și (2) ale art. 9¹ se vor face, având în vedere observațiile de mai sus, la art.9 lit.a)-j), respectiv la art.9 lit.e)-h), iar la art.I pct.12, trimiterea se va face, în mod corespunzător la art. 9 lit.a)-j).

14. La art.9¹ alin.(2) expresia “în mod corespunzător” este de natură să conducă la confuzii în aplicare. De aceea sugerăm explicarea sau eliminarea acestuia.

15. La art.I pct.15, având în vedere că art.9 din Legea nr.73/2000 conține un singur alineat, trimiterea de la alin.(2) al art.12 se va face la art.9 lit.a) - l).

16. Distincția din art.12 alin.2 între amenzile contravenționale aplicabile persoanelor fizice și cele aplicabile persoanelor juridice nu are suport juridic. Potrivit legii, amenda se aplică persoanei fizice **vinovate** și numai prin excepție aceeași amendă prevăzută pentru persoana fizică ar putea fi aplicată persoanei juridice, caz în care

aceasta poate recupera suma de la persoana fizică vinovată (art.5 alin.(3) din Legea nr.32/1968). Prin urmare, nu există nici o motivație ca persoana fizică să suporte amenzi în limite sensibil diferite după cum sancțiunea i-a fost aplicată direct sau prin intermediul persoanei juridice. De altfel, limitele amenzii contravenționale prevăzute la lit.b) din art.12 depășesc de câteva ori (de 10 ori în cazul limitei maxime) limitele generale ale amenzii penale ceea ce concepțional este de nesusținut, fiind cunoscut că pericolul social al contravenției este, prin definiție, mai mic decât cel al infracțiunii.

17. Incriminarea ca infracțiune a faptei prevăzute la alin.3 al art.12 în forma din proiect este incorectă.

În primul rând, o infracțiune nu poate fi reglementată în același articol cu contravențiile. Pe fond, în ceea ce privește descrierea faptei, apreciem că textul este incomplet, deoarece nu sunt descrise propriu-zis faptele a căror săvârșire ar constitui infracțiune. Trimițând la încălcarea tuturor prevederilor legii, textul are și un caracter mult prea general, devenind astfel inaplicabil. În plus, din termenul **repetată** nu se înțelege câte încălcări ale legii ar putea determina ca fapta să fie considerată infracțiune. De altfel, și pedeapsa prevăzută pentru infracțiune, este stabilită în dezacord cu normele legii penale nerespectându-se corelarea care trebuie să existe între cele două pedepse alternative, existând o vizibilă discrepantă între pedeapsa închisorii de 1 an și maximul pedepsei amenzii care este și maximul general al acestei pedepse, neprevăzut, de regulă, ca maxim special.

Prin urmare, alin.3 al art.12 ar trebui eliminat din proiect, soluție valabilă, pe cale de consecință și pentru alin.3 al art.13.

18. Pentru o corectă identificare a actului normativ propus spre abrogare, este necesar ca, după menționarea numărului și a titlului acestuia, să se introducă sintagma "publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.207 din 11 mai 2000".

p. PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 448/18.05.2001